

Liberto Sarrau Royes (1920 – 2002), αναρχικός αγωνιστής στην κοινωνική Επανάσταση και στην οικοδόμηση του αναρχικού κινήματος μέχρι το τέλος

Ο Liberto στα δεξιά με δυο φίλους στην Τουλούζη το 1946

Στις 15 Ιουνίου 1920 γεννήθηκε στη Fraga της Huesca (σύνορα Καταλονίας και Αραγονίας) της Ισπανίας, ο αναρχικός Liberto Sarrau Royes. Ο πατέρας του ήταν ο γνωστός αναρχοσυνδικαλιστής Antonio Sarrau Espanol.

Όταν ήταν πολύ μικρός, η οικογένεια μετακομίζει στη Βαρκελώνη καθώς ο πατέρας του Liberto, λόγω της έντονης δραστηριότητάς του ως αναρχοσυνδικαλιστής, απολύθηκε από τις γραμμές του τραμ. Στη Βαρκελώνη άνοιξε ένα κiosk που πουλούσε εφημερίδες. Εκεί ο Liberto ήρθε σε επαφή με την τέχνη της τυπογραφίας, κάτι που του χρειάστηκε αργότερα στην παρανομία.

Ο Liberto είχε τη χαρά να παρακολουθεί το Natura School, ελευθεριακό σχολείο βασισμένο στα Μοντέρνα Σχολεία του [Φερέρ](#) και ιδρυμένο από την αναρχοσυνδικαλιστική CNT. Δάσκαλός του υπήρξε ο αναρχικός Puig Elias.

Στο πραξικόπημα του Φράνκο τον Ιούλη του 1936 με την εργατική αντεπίθεση και την Κοινωνική Επανάσταση, έστησε μαζί με άλλα παιδιά της ηλικίας του την ομάδα «Quijotes del Ideal» (Κιχότες των Ιδανικών). Η πρώτη τους δράση ήταν να εκδώσουν ένα μανιφέστο στο οποίο κατήγγειλαν τον κόσμο που συμβιβάζονταν.

Συμμετείχε στο μέτωπο εθελοντικά, λέγοντας ψέματα για την ηλικία του, πριν καν κλείσει τα 17. Σύντομα όμως τον ανακαλύψαν και στάλθηκε να δουλέψει σε μια αγροτική κολεκτίβα. Ξαναπήγε να πολεμήσει όταν πια είχε ενηλικιωθεί, στην 26 Ταξιαρχία (πρώην Φάλαγγα Durruti) με τον επικεφαλής Ricardo Sanz. Σε μια μάχη τραυματίστηκε και νοσηλεύτηκε.

Ο Liberto διέφυγε στην γαλλία, όταν ο Φράνκο εισέβαλε στην Καταλονία. Ο πατέρας του έμεινε Βαρκελώνη και εκτελέστηκε από τους Φρανκιστές. Όπως και οι υπόλοιποι, ο Liberto οδηγήθηκε σε ένα στρατόπεδο συγκέντρωσης ισπανών προσφύγων, από το οποίο κατάφερε να διαφύγει για να επιστρέψει στην ισπανία και να αγωνιστεί πλέον στο αναρχικό κίνημα στην παρανομία.

Το 1942 φτάνει στην Καζαμπλάνκα μέσω Πορτογαλίας, όπου γράφει για διάφορα αναρχικά έντυπα. Τον Αύγουστο του 1946 επιστρέφει στην Ισπανία για να οργανώσει το κίνημα αντίστασης και την αναδιοργάνωση της Επιτροπής Χερσονήσου της Ιβηρικής Ομοσπονδίας Νέων Ελευθεριακών (FIJL). Στις 24 Φεβρουαρίου 1948 συνελήφθη, βασανίστηκε και φυλακίστηκε για 20 χρόνια και μία μέρα (η μία μέρα προστέθηκε ώστε να μην μπορεί να αποφυλακιστεί). Απελευθερώθηκε στις 12 Μαρτίου 1958, διέσχισε πεζός τα Πυρηναία και εγκαταστάθηκε στη γαλλία, όπου έστησε μαζί με άλλους και άλλες ένα δίκτυο αλληλεγγύης για την ένοπλη αντίσταση. Αυτά τα σχήματα είχαν στηθεί κατά τη διάρκεια της φυλακής. Όμως η απάθεια της εξόριστης CNT και οι πολιτικές συνθήκες της περιόδου καταδίκασαν το σχέδιο σε αποτυχία. Οι ελπίδες για μια αναζωπύρωση της επανάστασης στην ευρώπη, βασισμένη σε μια εξέγερση στην ισπανία – κάτι στο οποίο βασιζόταν η δράση του Liberto – εξανεμίστηκαν μετά την περίοδο που ο Φράνκο κατάφερε να επιβιώσει με την επιστροφή της μοναρχίας καθώς και με την άνοδο των αριστερών οργανώσεων, όπως και του κομμουνιστικού κόμματος.

Γνώριζε πως η οικοδόμηση μιας δικαιότερης κοινωνίας βασιζόταν περισσότερο στις αξίες παρά στα όπλα. Αγωνίστηκε για την ανάπτυξη ενός ισχυρού αναρχικού κινήματος με βάσεις στην εκπαίδευση, στην μόρφωση, στον πολιτισμό. Με τη CNT να έχει πλέον καταντήσει σκιά της προηγούμενης της δύναμης, δεν έπαψε ποτέ να αγωνίζεται. Μαζί με άλλες συντρόφισσες και συντρόφους ίδρυσαν την ACEN "Cultural and Ecologist Association Natura", με πρώτο τους μέλημα την ανάκτηση (μέσω αγοράς) 30 εκταρίων από την ισπανική πλευρά των Πυρηναίων και με σκοπό τη συνέχιση του έργου του αναρχικού παιδαγωγού [Francisco Ferrer](#). Πριν την κατάκτηση της περιοχής από τους Φρανκιστές, στο σημείο αυτό πραγματοποιούνταν οι διακοπές των παιδιών από το σχολείο Natura, Mon Nou - New World που λειτουργούσε στην Καταλονία. Η [Emma Goldman](#) το αναφέρει στο «Οράματα στην φωτιά», Commonground Press 1983. Η ACEN συνέχισε να δουλεύει για την οικοδόμηση της ελευθεριακής κουλτούρας και την αναγέννηση της CNT.

Ο Liberto συμμετείχε ενεργά στην γαλλική CNT αλλά λόγω εσωτερικών διαφωνιών αργότερα αποχώρησε και συμμετείχε στην ομάδα της διάσπασης, την CNT-AIT.

Το 1993 συμμετέχει στο Διεθνές Αναρχικό Διάλογο στη Βαρκελώνη. Το 1997 συμμετέχει στην ταινία του Juan Gamero, "[Vivir la Utopia](#)" ("Ζώντας την Ουτοπία"). Πεθαίνει στις 27 Οκτωβρίου 2002 στο Παρίσι. Το αρχείο του (βιβλιοθήκη, χειρόγραφα, αλληλογραφία, εσωτερικά δελτία, φυλλάδια, φωτογραφίες, ταινίες κλπ.) βρίσκεται στο Διεθνές Ινστιτούτο Κοινωνικής Ιστορίας (IISH) στο Άμστερνταμ. Σύμφωνα με την επιθυμία του λίγοι παρακολούθησαν την αποτέφρωσή του στο κοιμητήριο Père Lachaise, ανάμεσά τους και η Colette, η κόρη των αναρχικών [Emilienne Morin](#) και [Buenaventura Durruti](#).

Στη φωτογραφία, από αριστερά οι αναρχικοί Diego Camacho¹, Liberto Sarrau Royes και Federico Arcos² το 1936 στη Βαρκελώνη.

Μετάφραση: Vectrum

Με πληροφορίες από libcom και Ούτε θεός – ούτε αφέντης

Περισσότερες φωτογραφίες από την ζωή του εδώ: estelnegre.org

¹ Σύντροφος της αναρχοφεμινίστριας και αναρχοσυνδικαλίστριας επαναστάτριας [Antònia Fontanillas Borràs](#)

² Σύντροφος αναρχοφεμινίστριας [Pura Perez Benavent Arcos](#)